



Feest bij Elektra ...

Het gebouw van Elektra aan de Stationsweg kent een lange geschiedenis. Tot 1853 diende het als pastorie van de kerk. Het nog vrij gave pand werd verbouwd tot een rusthuis voor ouden-van-dagen. In de volksmond kreeg het al gauw de naam 'Oude Vrouwen- en Mannenhuis'. Wie had toen ooit kunnen vermoeden dat in 1970 het gebouw een jongerencentrum zou worden? De Rosmolen, nu bekend als Elektra. "Het kan verkere", zei Brederode al eeuwen geleden.

De Rosmeule en de Romaaine

Ja, Rosmeule, zô hiettende Elektrao vroeger, mor dà 's alweer 'n aerdig hortie geleeje. 'k Glôôf dat De Rosmeule in 1970 ope gong, toe was 'k nog veuls te jong, maor toe 'k aal waarekte in 1973 en 'n paor cente te vertere had, gong 'k daer ok is naer toe. De Rosmeule had 'n hêêle slechte naam en toe d'r een nieuwe laaidinggevende sosjaole medewaareker aangenome wier, het ie ontiegelijk gauw de naam veraanderd in Elektrao. Wat was t'r nou mis met Rosmeule? Een rosmeule is 'n deur

paerde aangedreve (bagger)meule. Ik vongk 't, nè zôôas d'n Bonkelaer, een toepasselijke naam voor 'n Slierechs gemêenschapsgebouw. Toe wij aan hum vrooge waervoor 't nou Elektrao hiette, zee die: "Dan kan d'r bij de jongeres een vonksie overspringe azze ze binnekomme." Lol?? Wij vonge 't mor hêêlemael niks, en vrooge hum ovve me nou ok stopketakte mosse gaon aanlegge as bezighaaidstherapie. Hij hà beterder kanne zegge dat Elektrao 'n straolend maaisie of vrouw betekende, naer 'n verhaol uit de Griekse mythelogie, want in De Rosmeule liepe meraokels veul Elektrao's rond. 't Butterde voor gêên meter tusse deuze koekeroen en de Slierechse jeugd en hij was rap met de noorderzon vertrokke.

Dus van '70 tot '73 was 'k t'r nie bij, mor 'k hê t'r zat verhaole over hore vertelle uit de êêste hand. Zô wiere in de beginjaere consumsiebonne verkocht voor 'n biertie of 'n vruchtesappie. Bij inlevering van zô'n bonnechie wier dà opgefommeld en in 'n pedaolemmen gekwakt. Eên of aandere slimmerik haolde die d'r weer uit, streek ze glad en dêêlde ze weer uit aan 'n select groepie maotjies. Of dà kwaojongestreke wazze of diefstal van gemêenschapsgeld of aallebaai, laet 'k graeg aan de lezer over. 't Gevolleg was netuulijk dat 'r gaonde meer bier wier getapt, trewaail d'r steeds minder bonnechies wiere verkocht. 't Verhaol gaot dat 't weke geduurd het eerdat 'r bij iemand 'n lampie gong braande. Daernae hen ze de bonne mor afgeschafft.

Zô 'k aal zee, De Rosmeule had 'n slechte naam, want d'r gonge verhaole in de rondte dat 'r in Slierecht veul hasj wier gerôôkt en d'r veschrikkelijk gezope wier. 'k Was d'r zellef bij en 'k kà je verzekere dat 't aamel nogaal meeviel. Je mot 't ok 'n mietjie in die tijd zien. Comaozuipe of raore pillechies slikke waer dôôjes bij vaalle, zôôas vendaeg d'n dag, was t'r echt nie bij, hoor! 't Was daer aal z'n daege een gezellige boel, veraal met de tuinfêêste, Korseemis en Ouwejaersnacht. De Romaaine hadde al 't gezegde: "De jeugd van tegewoordig deug nie." Ik

vingk 't een raore riddenaosie. We zijn toch aamel jong gewist,
en dan zou d'r toch ommers niemand deuge?

Een Mandemaokertie